

Publicerad 2011-05-27 14:30 av Pimsan Ivarsson

En liten skrivövning på temat hetspropaganda. som skrevs på 1av3.se

Och sålunda talade tungorna...(början till novell)

I en handvändning hade läraren Evert fått med sig hela klassen. Alla var ense. Evert hade rätt. Lärarinnan Margot borde stenas. Framför allt för att hon alltid gick i kort kjol, läste Karin Boye, rökte och ibland träffade manliga bekanta på sitt rum på den lilla internatskolan Bibelbältet i Jönköping.

Hennes företeelser hade noga tvistats i den lilla skaran och jämförts med bibelord om renhet och dylikt. Stefan en elev i klassen funderade på om man inte istället kunde skriva en insändare i tidningen Korset och således göra alla medvetna om Margots djävulska syndighet. Stefan räckte upp handen och föreslog detta för Evert. Detta föll inte i god jord hos Evert. "Jaha så du är en av Margots nattliga bekanta, Stefan?" Stefan svarade ett darrande: "Nej. Du har rätt".

Evert föreslog nu att de alla skulle i samlad trupp bege sig ut på skolgården och plocka så många stenar som möjligt, för att sedan alla bege sig till Margots rum. Efter att alla elever plockat på sig så många stenar som möjligt i alla fickor, sprang de alla mot Margots rum. Dörren var stängd och de bromsade alla in. Gertrude en liten pigg flicka med flätor föreslog nu att killarna skulle ta sats, springa och slå in dörren med hjälp av axlarna. Efter flera misslyckade försök var skaran villrådig.

Då plötsligt i korridoren kom Margot gåendes. Skaran blev tyst och förvirrade viskningar började höras här och där. Evert tog då till orda i en hög, basal röst som ekade mellan väggarna: "Synderska! Häderska! Din babyloniska sköka". Margot tittade på honom och log stilla. "Måste vi prata om det här framför barnen?" sade Margot. Evert rodnade men fann sig snart igen med ett kraxande läte sa han: "Attack!"

Barnen tog upp sina stenar och började kasta. Margot skrek då stenarna landade på hennes kropp. En sten fick hon i pannan och ramlade ner mot det gråa korridorsgolvet. En blodpöl färgade snart parketten röd. Barnen fortsatte och Evert kastade i all sin ilska sina stenar hårt mot den nu livlösa kroppen. Snart fanns inga stenar kvar och en obehaglig tystnad bredde snart ut sig.

To be continued....

©Pimsan Ivarsson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pimsan Ivarsson med Poeter.se id #37587 innehar upphovsrätten